

सापत्ने आतरि “असंसृष्टपि चादद्यात् संसृष्टो नान्य-
माहज” इति याज्ञ. तादृशभगिन्यां स्त्री ।

अन्यलिङ्ग पु० अन्यस्य स्वविशेषस्य लिङ्गमिव लिङ्गमस्य ।
विशेषलिङ्गात्सुसारिलिङ्गके शब्दे । वा कप् । अन्यलिङ्ग-
कोऽप्युक्तार्थे “ज्ञेयाः सप्तान्यलिङ्गका” इत्यमरः ।

अन्यवर्ष पुंस्त्री अन्यो वर्षः यस्य । सविजातीयवर्षे
यथा ब्राह्मणस्य क्षत्रियः क्षत्रियस्य वैश्यजातिरित्यादि ।

अन्यवादिन् पु० अन्यथा प्रतिज्ञातार्थादन्यथा वदति वद-
णिनि । हीनप्रतिज्ञे वादिनि-प्रतिवादिनि च । “अन्यवादी
क्रियाद्देशो नोपस्थाप्यो निरुतरः । आहृतः प्रपञ्चायो च
हीनः पञ्चविधः स्मृत” इति नारदसंहिता ।

अन्यविवर्द्धित पुंस्त्री० अन्यथा स्वमाहभिन्नया विवर्द्धितः
पुंवत् । कोकिले । परवर्द्धितमात्रे लि० ।

अन्यव्रत लि० अन्यत् वैदिकान्नं व्रतं कर्म यस्य । व्रति-
स्मृति-विहितव्यतिरिक्तकर्मकारके असुरादौ यथेष्टाचारि-
मातुषे च । “अपहृणो अपहृणोऽन्यव्रतस्य ऋ० ५, २०२,
अकस्मां दसुरभि नो अमन्तुरन्यव्रतोऽमातुषः ऋ०
१०, २२, ८, ।

अन्यशास्त्र पु० अन्या साध्यायभिन्ना शास्त्रा वेदभागभेदो यस्य ।
साध्यायवेदशास्त्राभिन्नाशास्त्राध्यायिनि “अन्यशास्त्रोद्भवो-
दक्षो ऋहीतसोपनायित” इति दत्तक० च० स्मृतिः ।
वा-कप् । अन्यशास्त्रकोऽप्युक्तार्थे । स्वशास्त्रासुत्सृज्य
अन्यशास्त्रमध्येतरे च । स्वार्थे कन् । शास्त्रारण्ये ।

अन्यसाधारण लि० अन्येन साधारणः । अन्येन सदृशे,
“अस्य प्रसिद्धं यशसे हि पुंसामनन्तसाधारणमेव कर्मेति”
कु० अन्यस्य साधारण्यवति स्वपरस्वत्वात्सदीभूते साधारणे
वित्तादौ ।

अन्याहस्य लि० अन्य इव पश्यति अन्य-इव-“कर्त्तरि
ङात्” पा० उक्तेः कर्मकर्त्तरि क्व, कर्मणि सक्
इति सु० बो० । अन्याहसे । क्तिन् । अन्याहस्यत्वं
स्त्रियां ङीप् । कज् । अन्याहस्यत्वात् “इमे नूनमोदशा
अन्याहसा” इति ङा० उप० । स्त्रियां ङीप् ।

अन्याथ पु० न्यायो विचारः, सङ्कतिः औचित्यं, प्रतिज्ञादिपञ्चक-
प्रतिपादकवाक्यञ्च अभावार्थे न० त० । विचाराभावे,
सङ्कल्पाभावे, अनौचित्ये, ब्रह्माङ्गन्यायाभावे च न्यायशब्दार्थे
त्वचिक्तं अङ्गते । न० व० । विचारनून्ये, औचित्यनून्ये,
असङ्कते, प्रतिज्ञादिपञ्चकवाक्यनून्ये च लि० । “अन्या-
ङ्गेनापि तं ब्रह्मं वेदब्रह्मजि ब्रह्मसद” इति स्मृतिः ।

“अन्यायेनापि यद्भुक्तं बह्वन्यद्भुतानि चेति” नारदस० ।

अन्याय्य लि० न न्यायः । न्यायादनपेतभिन्ने अनुचिते ।
अन्यार्थ पु० अन्योऽर्थः वा दुर्गभावः । भिन्नार्थे । अन्योर्थः-
अभिधेयं प्रयोजनं वास्य । भिन्नाभिधेयवाचके, शब्दे
भिन्नप्रयोजनके पदार्थे च लि० ।

अन्यून लि० न न्यूनम् । हीनभिन्ने व्याप्यभिन्ने च । “अन्य-
नानतिरिक्तवृत्तित्वमवच्छेदकत्वमिति” न्यायप्रकरणम् ।

अन्यूनधिक लि० न न्यूनं नाप्यधिकम् । समानभावप्राप्ते
न्यूनधिकतारहिते ।

अन्यूनानतिरिक्त लि० अन्यूनः अहीनः अनातिरिक्तः
नाधिकः विशेषणयोरप्येकस्य विशेष्यताविवक्षया क० ।
समाने । “अन्यूनानतिरिक्ताङ्गो योऽपि सौम्यदर्शना-
मिति” स्मृतिः । अन्यूनानतिरिक्तवृत्तित्वमिति न्या० प्र० ।

अन्येद्युष्म लि० अन्येद्युः अन्यस्मिन्नहनि भवः कन् उङ्
पधत्वात् पत्वम् । अन्यदिवसभवे । “अन्येद्युष्महो-
रात्रादेककालं प्रवर्त्तते इति” सुश्रुतम् ।

अन्येद्युस् अव्य० अन्यस्मिन्नहनि अन्य+एद्युस् । अन्यदिवसे
इत्यर्थे “परिद्वयव्यय पूर्व्येदुरन्येद्युषामपि चिन्तयन्निति”
भट्टिः “अन्येदुरात्मानुचरस्य भावमिति” रघुः ।

अन्योढा स्त्री अन्येन ऊढा । परकीयनायिकायाम् “यानादि-
निरताऽन्योढा कुलटा गलितत्वमेति” सा० द० ।

अन्योदर्थ्य पु० अन्यस्मिन् स्वमाहभिन्ने उदरे गर्भे भवः
उदर+वत् । एकपिहके भिन्नमाहके वैमात्रेये आतरि ।
“अन्योदर्थ्यस्तु संसृष्टो नान्योदर्थ्यधनं हरेरिति याज्ञ०
स्मृतिः । तथाभगिन्यां स्त्री । अन्योदरजातमात्रे लि०
अतएव दायभागे तद्वचनव्याख्याने अतएव पुत्रादीनामपि
अन्योदर्थ्यपदार्थतया दायधिकार उक्तः ।

अन्योन्य लि० अन्य+कर्मव्यतिहारे (एकजातीयक्रियाकरणे)
द्वित्वम् पूर्वपदे सुच । परस्परार्थे । “अन्योन्यसुत्पीडय
दुत्पञ्चाप्या स्तनद्वयं पाण्डु तथा प्रदुर्भिति” “अन्योन्य
संसक्तसङ्गस्त्रियामम्” “अन्योन्यसंसर्गनिशीलताञ्चौ”
इति “अन्योन्यकोकानि विजोचनानि कोति” च कुमा०
कतद्वित्वस्यापि सर्वनामता तेनान्योऽन्यञ्चै इत्यादि ।
“अन्योन्यस्मिन्नन्योन्यात्मकतामध्यस्येति” शारी० भा० ।
“तावेतावन्योन्यस्मिन् प्रतिष्ठितौ” इति ङ० उ० अन्यो-
न्यस्या एवैतच्छ्रुत्या प्रतिष्ठमानाय इति कौ० प्रा०
“अन्योन्यसुभयोरेकक्रियायाः करणं मतमि” लुक्कण्ये
अर्थावधारणे न० । “त्वया प्रा शोभते तृणी वया